

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 8 kor.
Félévre . . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor.

Egyes szám ára 10 fill.

Megjelenik minden
vasárnap.

Teljes szám: 15

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

A FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca
17. szám,

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

A kiadóhivatal

munkáját *Hagelman*
Károly könyvkereskedő
vállalva magára, az előfizet-
ések, nyilvánt. és hirdetési
díjak és a lap szétküldésére
vonatkozó felszólalások ide-
intekendők.

Fordulóponton.

A 37 éves parlamenti hazugságok korszaka lezáródott, a múlt évi januári választás alkalmával. A Tisza Kálmán-féle elvteladásnak nemzetfosztó, erkölcspusztító, visszafejlesztő munkája ekkor végződött be. Ekkor tudott a nemzet kábultságából felocsudni és a meghamisított választási rendszer nyűgét lerázva, végre saját akaratának ön tudatára ébredni.

E nagy változás összes konzekvenciáit levonni azonnal nem lehet. Kínálta kormányzással, de oly feltételek mellett, hogy elveinket akasszuk szegre, a régi rendszer összes bűneit leltár szerint vegyük át és az egész vonalon folytassuk. Mivel ebbe becsülettel bele nem mentünk, azért kellett az elmúlt egész esztendő nemzeti ellenállásának lefolytania.

A január 26-iki választás és az egy éves ellenállás következménye az alkudozás, melyet ő Felsége parancsából és Andrássy közvetítése mellett az ellenzék most folytat.

Ez alkudozásoknak nem lényege,

csak következménye az, mit érünk el most a nemzeti akarat parancsából. A lényege kettő: hogy a nemzet képviselői *feltételekhez* kötik az uralkodóval szemben a kormányzat átvételét és hogy az ellenzéki pártok s ezek között első sorban a függetlenségi párt csak olyan alakulásba mennek bele, a melynél *elvéit, s eszét, akció-szabadságukat, tehát teljes kereteiket és fegyverzetüket megtartják.*

És e két körülmény a döntő úgy a múlt, mint a jövőre. A múlt, nézve azért, mert így igyekezünk helyreállítani az osztrák császárság mezében megjelenő királyi hatalom és a nemzet képviselői között felbillent egyensúlyt, megmutatván, hogy nemzet nem mindenre kész szolgálja a hatalomnak, hanem önmagának ura, a kinek akaratát minden téren döntő nemcsak a polgároknak, de magára az uralkodóra nézve is.

A jövőre pedig az a fontos, hogy a függetlenségi párt, mint ilyen, teljes erejével fog dolgozni nemcsak azért, hogy a maga erejét és szervezetét kizárólagos urrá tegye a pártéletben, hanem azért

is, hogy *elvéit a saját szervezete, képviselői, vezérei s esetleg miniszterei útján is győzelemre vigye.*

Ott vagyunk tehát végre: a függetlenségi program megvalósításának kezdeténél. És ott vagyunk egy egységes közvéleménnyel a hátunk mögött, egy látásban meglehetősen megtisztult, elhatározásában megacélosodott, egyetértő párttal, mely immár nem jelszavakon kérődzik, nem közjogi követeléseken lovagol, hanem a függetlenségi programot a maga teljességében nemzet fejlesztő, alkotmány biztosító, a lehetséges közjogi változások erőforrásait megteremtő részében is nem csak vallja, hanem a szerint cselekszik is.

Bizony nagy változás ez a multakhoz képest! Ép ezért kísérjük teljes nyugalommal és egyetértésben vezéreink kinos, nehéz szizifusi munkáját és maradjunk a magunk milliányi tömegével teljes egységben, harckészségben, szolidaritásban a hátuk mögött.

A kik a nemzet függetlenségét megvalósítani akarják: azoknak helye csak e táborban és csak Kossuth és Apponyi vezetése alatt lehet és nem szabad semmi uton-

T Á R S Á G A.

Jó az ördög a bajnál — néha.

— A N. —

Az öreg Apáthy Bencénél már karácsony előtt négy nappal nagy a sürgés forgás. De szükség is van rá. Mert nemcsak a karácsonyi ünnepekre készülődnek, hanem tudni kell azt is, hogy karácsony első napján tartják meg a szépséges Apáthy Erzsikének kézfogóját Csátky Imrével.

Tudta biz ezt mindenki, de azt is, hogy szomorú kézfogó lesz ez. A szép Erzsike rózsás arca, mióta édes atya tudatta vele, kinek igerte oda kezét, napról napra halványabb, bátorabb lett. Szelid arcu édes anyja hiába kérte könnyörgő szóval urát, ne pusztítsa el készakarva egyetlen leányukat, hiszen boldogtalan lesz az a házasság, mikor a menyasszony még az oltár előtt is Bozóth Lászlóra fog gondolni.

Az öreg Apáthy azonban hajthatatlan maradt. Hogy ő letegyen arról a szép tervéről, hogy az ezerholdas Csátky legyen a veje? S kinek a kedvéért. Hiszen Bozóth nemrég végezte tanulmányait. Igaz, hogy törekvő ember, szép, daltás alak, lehet belőle még alispán is, de még most bizony kevés a fizetése, ennél pedig több az az ezerhold prima föld. Csátky eddig jó gazda. Nem valami szép, de szintén derék, jólelkű fiu, ki-

nek keze alatt virul a gazdaság. A leány tehát az öve lesz. Punctum.

Punctum. S tudta mindenki, hogy úgy is lesz.

Szomorúan készült az egész ház a kézfogóra. Meg a karácsonynak sem örült senki. Szomorúan sűrűgtek a konyhában is, hiszen a mindenható Zsuzsó néne, Erzsikének és bátyjának, Ferinek egykori dajkája is csendesebben biztatgatta a cselédeket, hogy ne lennének olyan nagy szomorúsággal, hiszen lakni lesz a háznál, örülni kell, de bizony maga is csak körülgette a szemét, mikor azt a szomorú leányt meglátta, ki édes anyjával néha sapadtan, szótlanul nézett be néha a konyhába.

Legjobban szenvedett az a szegény asszony, ki egyetlen leányát boldogtalanul látta.

Minduntalan hozzá-hozzá akart kezdeni hogy szóljon neki valamit, vigasztalja valahogyan, de előbb akart feltörni belőle a visszatartott fájdalmas sirás, mint a vigasztaló szó. Végre is hozzá kezdett egyszer. Azt akarta elmondani, hogy ő nem is ismerte az urát kézfogója napjaig, mégis csak együvé szoktak, megszerették egymást, de még felét sem mondhatta el, sirva borultak egymásra s az a fel-feltörő zokogás elmondatta az asszonnyal, milyen boldog volt, s sejtette a leánnyal, milyen boldogság vár rá. Nem szóltak semmit, de zokogásuk elmondta mit éreznek.

És a perc csak az ő boldogtalanságuk perce volt. Nem hallották még a nagy csen-

gést sem, melyet a megérkező szánok okoztak, csak arra riadtak fel, mikor belépett hozzájuk Feri, ki előtt az anya sietve törülte le könnyeit, egymásra hagyta a két testvért s kiment a vendégsereg fogadásához.

Hogy azok ketten mit beszélgettek, nem tudta senki, de mikor jó idő múlva eljöttek, piros volt a leány arca, majd meg fehérebb lett, mint máskor, de az édesanya és Zsuzsó néne csak azt a piros színt látták s nem győzték ölelni Ferkót, hogy felvidította a szomorú leányt. Szinte fellelegzett mindenki, csak nézték a gyönyörű menyasszonyt, ki így hol piruló, hol sápadt arccal szebb volt, mint valaha.

Zsuzsó néne elemében érezte magát mindjárt. Hangos szóval rendelkezett sűrűgveforogva készített mindenkit a nagy vacsora felterítéséhez, mert belől mind zajosabb lett a férfitársaság, mind gyakrabban hallatszott Csátky Imre ismert szólásmódja: »vigye az ördög.«

A leányt, valahányszor Csátky hangját halotta, ellepte a pirosság, álmódzó tekintettel nézett maga elé s úgy járt-kelt, készülettel, mint az alvajáró, csak atya erős hangjának hallatára rezzent föl és sápadt el.

Apáthy Bencét és Csátky Imrét zajosan éltette a tarsaság. A fiatalabbik Csátkyval élcelődtek.

A dúhaj Kövér Pista általános nevetés közt kérdezte:

— Hol tartod ezután az agaraidat Imre? Az asszony ám nem lesz velük egy szobában; kilöki valahány kutyád van.

módon a Fejérvár-Tisza banda segélyére sietniök.

Mert azt tudjuk, mit akartak és mit csináltak ők. A mi céljaink is tiszták, az eredmény pedig nem a szájkodástól, hanem az erőviszonyoktól függ.

Ez erőt csak úgy teremthetjük meg, ha mindnyájan együtt maradunk s nem azáltal, ha tulzott követelésekkel vagy oktalan türelmetlenséggel a már megbukott banditáknak direkte vagy indirekte segélyére megyünk.

Ezeknek egyszer teljesen ell kell pusztulnia a közélet színteréről, hogy a függetlenségi radikalizmus újra kibontakossa a zászlót, hogy a már akkor esetleg újra tespedésbe ment párt élet romjain újra egy nagy lépéssel közelebb vigye a halottaiból feltámasztott Magyarországot — a nemzeti nagyság után sóvárgó hatalmas, független Magyarország felé.

Küzdeni tovább, küzdeni mindig — ez legyen a jelszó. A nemzetnek előbb a saját gazembereit kell elpusztítania, hogy azután az idegen gazok felett is győzni tudjon.

Lengyel Zoltán.

Hogy jutunk a békéhez?

Irtá: Dr. Barabás Béla orsz. képviselő.

Nehéz elhatározások küszöbéhez érkezett a magyar nemzet. Néhány évtized könnyelmű gondolkodásának és a királyi akaráthoz simuló politikának végzetes következményei szakadtak reánk.

1867. évben egy közös alapra lépett a nemzet és király. Az volt a cél, hogy a kölcsönös anyagi és erkölcsi érdekek kiegyenlítésével legyen erős a nemzet, legyen hatalmas a király. De nem ez lett az eredmény.

A kiegyezésnek törvénybe iktatott szakaszait a nemzet évtizedes közvéleménye úgy fogta fel, hogy az alkalmas lesz a nemzeti önállóság teljes kifejlesztésére, dacára annak, hogy a kiegyezés ellenzői

ujjal mutattak reá a logikus következményekre, amik ma már kegyetlen igazságot adnak a függetlenségi és 48-as párt híveinek.

De másfelől a király és annak kormányai következetesen úgy magyarázták és úgy kezelték az 1867. évi kiegyezési törvényeknek ugyanazon szakaszait, hogy meg kellett érniük azt a szomorú valóságot, miszerint alkotmányunk és törvényeink ereje a felségjogok keretébe kerültek s a mindennek felett álló királyi akarat korlátai közé lettek szorítva.

És ime ma már kétségtelen, hogy összes alkotmányos és törvényes biztosítékaink tehetetleneknek bizonyultak a királyi akaráttal szemben, amelynek feltétlen erőt a kezei között lévő összes hatalmi tényezők adnak.

A mi királyunk az idők hosszú folyamán nemcsak a felségjogok korlátlanágába, de az összes hatalmi erővel való rendelkezésének tudatába is beleöregedett s így az ő szemei előtt a magyar alkotmány törvényes biztosítékai elmosódtak.

Igy jutottunk el a mai helyzethez, amidőn a nemzet millióinak közérzüllete s az országgyűlés nagy többségének akaratával szemben urrá lett a királyi akarat olyannyira, hogy elbizakodottságában szétrombolta az alkotmány és törvények korlátait, s hatással képes megfenyegetni ezt az országot az elkövetkezendő nyomor és szenvedéssel, amely a katonai hatalomra fektetett abszolút uralommal készül megnyilatkozni.

Elérkezett tehát ez a nemzet a választóhoz. Vagy — vagy.

Vagy szembe kell néznünk a kiméletlen és kérlelhetetlen abszolutizmus minden keserves és gyászos következményeivel, vagy pedig a még menthető alkotmányos nemzeti életnek irányítását becsületes és megbízható magyar embereknek kell kezükbe venni.

Én az abszolutizmustól nem félek. Nemzeti vágyaink mentésében, törekvéseink igazságában s törvényeink és szokásainkban élő alkotmányunk erejében bizva, elviselhetjük a nyomort és szenvedést; mert ahogy négy százados küzdelmeink alatt elviseltük sokszor és mindannyiszor kihevertük, Istennek segítségével el fogjuk azt viselni most is és ki is fogjuk azt heverni évek hosszú sora alatt.

De amit el lehet kerülni, azt kerüljük el. S ha elnem kerülhetjük, legalább ne foghassák reánk, hogy erre a végzetes lépésre mi adtunk okot és alkalmat. Mert erre lesnek Bécsben és Budapesten is nagyon sokan.

Az én lelkiismeretem, józan eszem és hazámnak mélységes szeretete azt sugja nekem, hogy áldozni sokat lehet, de mindent áldozni nem szabad. Minden egyébtől eltekintve, ma az a legelső feladata ennek a nemzetnek, s a sorsát intéző vezéreknek, hogy üres formává sülyesztett alkotmányunknak és lábball taposott törvényeinknek megszerezzük tekintélyt és ellenállási erejét. A közvetlen tapasztalatok arról győztek meg mindenkit, hogy amíg ez az erő vissza nem kerül a nemzet kezébe, addig elérhetetlen minden nemzeti vágyunk, üres minden ábrándunk, értéktelen minden reményünk és hiában való minden küzdelmünk.

Alkotmányunk ellenállási erejének, törvényeink tekintélye és uralmának megszerzéséhez becsületes és őszinte magyar emberekre, tántoríthatatlan hazafiakra s a küzdelemre indult nemzet millióinak osztatlan bizalmára és szeretetére van szükségünk.

Igy jutunk el a békéhez, s a béke becsületes felhasználásával a nemzeti jogok győzelméhez!

Kaposvár, febr. 3.

— **A béke útján.** Eddig ugyancsak távol állottunk a békétől; most mintha közelednénk feléje! Andrássy Gyula gróf a vezérő-bizottság legutóbbi ülésén referált a megbízásáról, előadta a királyi üzenetét s a vezérő-bizottság (Ugron Gábor kivételével, ki a bizottságból ki is lépett) tárgyalás alá vette a feltételeket s el is készítette a választ, melylyel Andrássy gróf csütörtökön este Bécsbe ment. Andrássy a király pénteken délelőtt 10 órakor több mint másfél órai kihallgatáson fogadta. A gróf ekkor terjesztette elő először a vezérő-bizottság választát a királyi üzenetére. Ő felsége ez előterjesztést nagy figyelemmel hallgatta végig, döntés azonban nem történt, hanem a tárgyalások tovább folynak s e végből Andrássy gróf még Bécsben marad. Döntés előtt Kossuth Ferenc, sőt még más államférfiak kihallgatása is várható.

— Vigye az ördög. Csak jobb egy szép asszony. Elférnek majd a szinben.

— Csak nem jó az asszony azért a háznál, te Imre. Köhög, ha pipázol, akkor veheted majd elő a csibukot, mikor megengedi, még megéred azt is, hogy egyszer csupa kedveskedésből kimossa pipádat forró vízzel.

A nagy hahotában hallani sem lehetett Csátky ördög vigye-jét, de elcsendesültek Apáthy hangjára, ki a nagy ebédlőbe hívta őket, hol az ünnepélyes jegyváltást fogják majd megtartani.

A dévaj jókedv elmúlt s csendesen beszélgetve mentek át, hol Apáthy már a nővendégeket helyezgette, majd a férfiakra került a sor, azután pedig az általános kérelemre kisetett, hogy a szép menyasszonyt behozza.

Alig ment ki, jelentették Apáthynek, hogy itt vannak a karácsonyi bethlehemesek s kérdik:

— Szabad Istent dicsérni?

A fogas kérdésre a házigazda nem felkelhetett nem-mel, mert régi szokás az, hogy a karácsonyi vacsorát az őt bethlehemes legény éneklése előzi meg, kik közül a négy színes papir-kucsmás, csörgős botu pásztor-behozza a bethlehemet, papirosból, színes üvegből összeragasztott templomot, énekelnek az első szent estéről, majd behívják a kifordított bundába öltözött öreget s

böhökás jelenetekkel nevetetik meg a társaságot.

Bejöttek most is. Hozzá akartak kezdeni mindjárt mondókájukhoz, de Apáthy Feri félbeszakította őket, hogy várjanak addig, míg édesanyját és testvérét behívja. Apáthy né be is jött nemsokára. Meg is kezdték a pásztorok szent éneküket vontatva, lassan, hogy minél többnek lássék. Közben visszajött Feri egyedül, mert a leány még öltözködik.

Rahagyták — jól van. Csinos akar lenni, pedig szebb már nem is lehet. Csak Csátky Imre volt már türelmetlen. Rászólt a legényekre:

— Elég lesz már ebből a kántálásból. Vigye az ördög. Hívjátok már be az öreget.

— Nem addig van az — szólt közbe Apáthy Feri — én nem hallottam az elejét, azután meg ezt a szép templomot is megnézzük.

Jó időbe telt, míg végignézte mindenki az ügyesen összetakolt, színes bethlehemet, mely apró gyertyákkal volt kivilágítva.

Majd megint énekelni kezdtek.

Apáthy Feri azonban nem igen figyelt oda. Lopva ki-ki nézett az ablakon a holdvilágos estébe, a hótól csillogó kert mellett elvonuló országútra.

Minél inkább vége felé jártak a legények, annál gyakrabban nézett ki. Egyszerre csak félbeszakította őket:

— No, innen már hallottam, most hívjátok az öreget.

— Jó is lesz már — vigye az ördög! — kiáltotta Csátky.

A szegények kiszóltak, de az ajtó mögött biz nem volt senki.

— Hát hol az öreg te, — szólt rájuk Apáthy.

Azok csak néztek egymásra nagy zavarodottan, szólni is akartak meg nem is.

— Beszéljete hát. Ugy-e az a gazember azóta a kéményben dézsmálja a füstölt holmit?

— Nincs az rászorulva tekintetes uram. Biztosan elment. Mondtam hogy ne adja oda az urfinak a bundát, mert nem fogja tudni a mondókát, oszt fel fog sülni. Most megszökött, mi meg itt szégyenkezhetünk.

— Micsoda urfinak te?

— Hát a Bozóth — Hát igen, a Bozóth László urfinak. Őt pengőt adott a Miskának, hogy adja oda a bundát, majd ő jön velük ide.

Apáthy haragosan felugrott.

— Bozóth László?

S mintha eszébe jutott volna valami, a belső szobák felé sietett s leányát szólította.

Hangjára Zsuzsó néne sietett elő a leányokkal, Erzsikét azonban nem találták sehol.

(Folyt. köv.)

Hogy mi lesz az eredmény ki tudná megmondani?! Az azonban bizonyos, hogy a béke hajlandóságot a hadseregnek nagyon is hiányos volta és a mindinkább zavarosodó külpolitikai helyzet, Bécsben növelik; — de az is kétségtelen, hogy úgy az udvari mint a magyar kormány körök, ezt a hajlandóságot visszaszoritani törekednek.

A vármegyéről

A törvényhatósági bizottsági folyó évi február hó 5-ére összehívott rendes közgyűlést megelőzőleg folyó hó 4-én délután 4 órakor a vármegyei székház kistermében a vármegyének alkotmányvédő actióba lépése alkalmából kiküldött ötven tagu intéző-bizottság tanácskozást tart.

Ugyanezen napon este 6 órakor pedig a „Korona“ szálloda nagytermében, az ellenzéki pártoknak lesz közös értekezlete, melyekre a következő felhívás küldetett szét:

Tisztelt Törvényhatósági Bizottsági Tag Úr!

A február hó 5-én tartandó törvényhatósági bizottsági közgyűlés tárgysorozatán szerepelni fog a vármegye közgyűlésének a nemzeti ellenállás tárgyában hozott határozatát megsemmisítő miniszteri rendelet tárgyalása.

Nem tartottuk volna szükségesnek, hogy a bizottsági tag urak figyelmét e tárgy fontosságára különösen felhívjuk, ha nem volna biztos értesülésünk arról, miszerint kiserlet fog történni ezen a közgyűlésen a vármegyének a nemzeti ellenállás kérdésében elfoglalt történelmi jelentőségű álláspontjának meggyöngyítésére. Bármely irányu legyen is ez a gyöngítő törekvés, habár az elvet meg nem tagadná is, de azon a legcsekélyebb rést ütni szándékoznak: felelősségterhes hazafiúi köteletségünk minden erővel e mozgalommal szembe helyezkedni és ha kell, a nemzeti küzdelem dicsőséges csatáját a meggyöngyítés ellen teljes erővel és elszántsággal megvívni.

A törvényhatóság határozatát egyhangú lelkesedéssel hozta meg és a megsemmisítés után ugyancsak egyhangú lelkesedéssel tartotta fenn. Ez bizonyítéka annak, hogy vármegyénkben a politikai pártoktól leomlottak és mi egy szívet, egy lélekkel állunk az alkotmányt védő hazafiak áttörhetetlen sorában, kivételével azoknak, kik minden kormányt, még egy törvénytelen kormányt is szolgálni hajlandók. Most tehát, mikor a nemzeti küzdelem erő kifejtésére nemcsak hogy legnagyobb szükség van, annak céljai ellen tenni, a törvénytelen kormányt akár nyíltan, akár alattomban a nemzeti küzdelem lefolyására segítőkészen nyújtani, de sőt e küzdelemtől készakarva távol maradni és így letörni, a nemzeti ügynek dicstelen elmulasztásával egy jelentőségű volna. Tudomására hozzuk tehát a tisztelt törvényhatósági bizottsági bizottsági tag uraknak, hogy a február 5-iki közgyűlésen a nemzeti ellenállás falánxa ellen szétrobbantó merénylet készül: bizton hisszük, hogy a törvényhatósági bizottság minden egyes tagja, ki alkotmányos életünkért és nagy nemzeti érdekeinkéért kivívásáért lelkesedik, hazafiúi köteletségének ismeri nemcsak a meggyűlésen való megjelenést, hanem az ott esetleg fölveendő küzdelemnek előrelátó, gondos előkészítését is. Ebből a célból kérjük, hogy f. é. február hó 4-én délután 6 órakor a kaposvári „Korona“ szálloda nagytermében tartandó értekezleten megjelenni, ennek az értekezletnek saját hatáskörében is propagandát csinálni méltóztatassék.

Az ezen értekezletre következő törvényhatósági közgyűlés maga oly fontosságú a nemzeti küzdelemben, hogy lelkünk minden lelkesedése, hazánkért érző szívünk minden buzdító szava kevés ahhoz, hogy az ügyhöz méltó meggyőző szavakkal kérjük, követeljük a megjelenést; érezni kell azt mindent magyar embernek, hogy saját benső, őseitől öröklött honszeretete parancsoló szóval hajtja kivenni részét a nemzeti küzdelemből. A nehéz időkben ismerjük meg egymást s úgy szeretnők, ha minden egy fiát e dicső tradíciókkal ékes Somogyvármegyének a velünk küzdők sorában láthatnók; hiszen azok ellen és azon törekvések ellen kell e küzdelemet megvívunk, kik és melyek évszázadokon át sok szenvedést és nyomort hoztak hazánkra. Ma már nemcsak izmosítani kell az alkotmányvédők seregét, hanem meg is kell mutatni az erőt, mellyel rendelkezünk, annál is inkább, mert ez a közgyűlés a nemzeti küzdelem további vitelére nagy kihatással levő egyéb fontos tárgyakban fog határozni.

Akit tehát az értekezleten való megjelenésben igen nagy okok gátolnának: annak is ott kell lennie a közgyűlésen, hogy mindenkit, akire számítani — hazafiságot ismervén — jogunk van, a helyén találjunk.*)

Kaposvár, 1906. évi január hó 31-én.

Hazafias üdvözléssel

Ágoston József, Bogyay Ferenc, dr. Bók Zoltán Lajos, dr. Berzsenyi Gerő, Bendekovich József, Berzsenyi Sándor, Bem Gyula, Bíró Sándor, Chernel Gyula, Csuti Lajos, dr. Éhn Kálmán, Ember József, Farkas György, Gaal Gaszton, Gaal István, Gábrriel Sándor, Győrek M. Ferenc, ifj. Gulyás István, gróf Hoyos Miksa, Hencz Ferenc, Herbay Pál, Hencz Gyula, Hanny Aladár, Inkey László, báró Inkey József, báró Inkey Pál, Jakab János, Juhász Kálmán, Kapotsfy Jenő, Kaszkovics Géza, Kemény Samu, Kasza Ferenc, Kenyeres Lajos, Kis Molnár János, Kis József, dr. Krisztián József, Kozári Sándor, dr. Kovács József, Kanász Ferenc, Kis Iván János, dr. Kaszkovics Kálmán, Lajos János, Melhard Gyula, Matolcsy József, Matolcsy István, Madarász Andor, Mayer Gyula, Major János, Máté Lajos, dr. Noszlopy Gáspár, Németh József, Nádosy Elek, Nagy Pál, Novák János, Nagy János, örgróf Pallavicini Ede, örgróf Pallavicini György, Polácz Géza, Prinke Sándor, Pap József, dr. Rusa Ernő, Reimer, Gyula, dr. Ritzinger János, id. Somssich Andor, gróf Széchenyi Géza, gróf Széchenyi Aladár, Somssich Miklós, Szastics László, Simonics Ferenc, Szalay Károly, Szabó István, Szabadi Sándor, gróf Somssich Géza, Schidlauer Aladár, Szastics Pál, Szentes István, Szenté Mózes, Szmodics Ferenc, Szilágyi Samu, Vajda György, Víz István, Vasdényey Béla, dr. Tóth József, Trimmel Henrik, Tallián Andor, dr. Zánkay Gusztáv, dr. Zsibrák János.

A hétfőn tartandó évnegyedes rendes közgyűlésre minden bizottsági tag megjelenése annál is inkább mulhatlanul szükséges, mert úgy látszik, hogy a darabant kormányt nyílt és alattomos támogatói is mozognak és valamire készülnek. Készülődésüket igazolja az is, hogy régi közigazgatási pártot, — melynek mindig az volt a feladata, hogy a hatalmon levőket támogassa — névtelenül összehívták.

) A közgyűlési tárgysorozat végén NB. alatti azon figyelmeztetésre, hogy a közgyűlési terebe való belépésre jogosító igazolványt a tagok magukkal hozni sziveskedjenek megjegyezzük: hogy aki akarja elhozhatja, de minden bizottsági tagnak feltétlen és korlátlan joga van a közgyűlési terebe lépni akár meg van a belépő jegy, akár nincs!

H I R E K.

— A város közgyűlése. Szokatlanul népes közgyűlése volt a városnak mult csütörtökön. Pedig a meghívó tárgysorozata nem birtatott semmi különösebb ingerrel a képviselőtestület tagjaira. Fontosnak ugyan elég fontos volt annak minden pontja, mint a mint fontos — mert a város érdekeit és a közügyet érinti — minden más közgyűlés tárgysorozata is; de már fontosabb kérdések eldöntésénél is láttunk közgyűlés alkalmával majdnem üres tanácstermet. Mi hozhatta tehát össze ilyen szép számban a képviselő testületi tagokat? Tán csak nem a közlegő választás?! De bizony, úgy állítják, hogy ez. Mert a választások küszöbén meg kell mutatni a nagy buzgóságot, a város ügyei iránt való kiváló érdeklődést, nehogy megessék az a tréfa, hogy az elégedetlenkedő közönség kibuktassa a városatyát. Ámbár bajos lesz a hosszú évek mulasztásait az utolsó napok igyekezetével elfelejtetni. A csütörtöki közgyűlés egyébként nagyon ünnepélyes és csendes hangulatban folyt le. Mindjárt az elnöki jelentés után dr. Haidekker Károly kenetteljes hangon üdvözölte a polgármestert azon alkalomból, hogy hivataloskodásának tizedik évét a mult hó végén töltötte be, mit a polgármester meghatottan köszönt meg. Ezután az építendő új elemi iskola ügye keltett némi kis vitát, mely többek hozzászólása után 10 szavazat ellenében 44 szavazattal akként döntetett el, hogy az új elemi iskola a mostani Vöröskereszt korcsma helyén építessék föl. Lényegesebb tárgy lett volna még a betervezett tűzrendészeti szabályrendelet tervezetének tárgyalása, azonban minthogy az hosszabb időt vett volna igénybe dr. Rusa Ernő indítványára ezuttal a napirendről levétetett, ki ezen szabályrendelet-tervezetre írásbeli észrevételeket fog benyújtani s egyik közelebbi közgyűlésen ezzel kapcsolatban fog a tervezet letárgyalatni. Még néhány kisebb ügy elintézése után a gyűlés hat óra előtt véget ért.

— A vármegyei közigazgatási párt szokásos értekezletét f. évi február hó 4-én (vasárnap) d. u. 6 órakor fogja megtartani a vármegyei székház nagytermében. Miről a közig. párt t. tagjai oly kérelemmel értesítenek, hogy ezen értekezleten minél számosabban megjelenni sziveskedjenek. Kaposvár, 1906. január 31. A közig. párt intézőségé.

— A cikkezés vége. Ki ne emlékezne azon hírlapi cikkekre, melyeket a „Kaposvár“ hasábjain dr. Ujváry Endre akkori kaposvári káplán ellen irt Szabados Imre gyógyszerész? Ezekre a cikkekre, dr. Ujváry panasza folytán, a mult hó 31-én adta meg a választ a pécsi kir. ítélőtábla büntető tanácsa aképpen, hogy Szabados Imrét a becsületsértésben vétkesnek mondván ki: 40 korona fő- és 20 korona mellékbüntetésre ítélte.

— Felolvasás. Steller Ignác kaposvári áll. főgimn. tanár f. évi február hó 4-én

délután 5 órakor a Kaposvári Katholikus Kör helyiségében a kereszténység valódi szellemében cimen felolvasást tart, a melyre a kör tagjai, ezek családtagjai a tagok vendégei valláskülömbőség nélkül szívesen láttatnak.

— **Az egyesült iparbál.** Ez a bál valóban dicséri a rendező-bizottság eredményes buzgalmit. Régen láttunk sikerültebb, népesebb táncgalmat. S ha még a szokatlan nagy jövedelmezőséget is figyelembe vesszük: bátran elmondhatjuk, hogy a siker minden tekintetben nemcsak teljes, de fényes. A kaposvári társadalom majd minden rétege képviselve volt a balon, mely igaz jókedvvel és vidámsággal reggelig tartott. Megjött a bálra Thaly László kerületünk népszerű képviselője is, kit a terembe lépésekor derék iparosaink egy kis óvációban részesítettek, megéljenztek. Az pedig megütközést kelthetett volna — ha a közönség már meg nem szokta volna — hogy Németh István távol volt. Mert hát mégis csak furcsa az, ha a polgárok mulatságán a polgármester hiányzik.

— **A kaposvári egyesült iparbál** szűkebb körű bizottsága ez uton értesíti a bálbizottság tagjait, hogy a hó 4-én (vasárnap) délután 4 órakor tartja leszámló-gyűlést az ifjusági önképző kör helyiségében (Irányi Daniel-utca 15.)

— **Betörés a járásbírósnál.** Csütörtök és péntek közti éjjelen ismeretlen tettes betöréses-lopást követett el a kir. járásbírósnál épületében. A helyi viszonyokkal bizonyára ismerős tolvaj, több helyiségen keresztül a járásbíró hivatali szobájába behatolva, ott a gyenge vasszekrényt megfurta, a lyukon keresztül a vasszekrénybe nyúlt és 700 korona készpénzt, számos bűnjelű szolgáló értéktárgyat ellopott. Jól végzett munkája után észrevétlenül amint jött, távozott. A rendőrség nyomoz, de eddig sikertelenül.

— **Selyembérgépek kiosztása.** A földmívelésügyi minisztérium azoknak, akik a selyemtenyészéssel foglalkozni kívánnak, 1906-ban is ingyen ad petét, illetve selyemhernyót. Ebbeli igényeiket vagy az illető község selyemtenyészési megbízottjánál vagy esetleg a községi előjáróság utján a szekszárdi selyemtenyészési felügyelő s égnél jelenítsék be.

— **A robbanó anyagok árusítása.** A belügyi ügyvivő rendeletet adott ki, hogy a tűzveszélyes, azaz 25 Celsius foknál robbanó folyadékok egy, illetve félkilogrammnál nagyobb mennyiségben csakis az általa engedélyezett robbanásmentes, szegecselt fémedényben raktározható és tartható elárúsítás végett. Ez a rendeltetést tehát főleg az ilyen folyadékok árusításával foglalkozó kereskedőkre vonatkozik és ezek tájékoztatása végett közöljük a következőket: A fent említett robbanásmentes fémedényekben tartandó a 21 Celsius foknál nagyobb hőben meggyulandó finomított petrolium is.

Ezenkívül meghatározza a rendelet, hogy a robbanó folyadékokból mely mennyiség tartható üzletben és hogy mennyi tartható raktárba. A raktárakra azonban minden lakott épülettől különállóknak és előírt módon épületeknek kell lenniök. A rendelet március 1-én lép életbe.

— **Haszonállatok összeírása.** A városi tanács most fogja végezni a haszonállatok összeírását. Összeírásra kerülnek a város összes gazdáinak haszonállataik és az erről szóló statisztikát február folyamán fogják fölterjeszteni a földmívelésügyi minisztériumhoz.

— **A Rippl Rónai kiállítás** iránt az érdeklődés a műértő közönség körében állandóan igen nagy és a művásár is szokatlan élénkséggel indult meg. Eddig körülbelül hatezer korona értékű festményt vásároltak, noha a kiállítás csak két nap előtt nyílt meg. Érdekes az is, hogy a művásárlók többnyire írók és művészek. A kiállítás a „Könyves Kálmán” nagymező utcai szalonjában díjtalanul tekinthető meg.

— **A hercegprimás állapota.** Rajner Lajos dr. érseki általános helynök egy külön körlevelet bocsátott ki, amelyen elrendelte hogy a főegyház negye összes templomaiban naponta a hercegprimás felgyógyulásáért imádkozzanak. A hercegprimás állapotában, sajnos, nem állott be javulás. Az éjel ismét nagyon nyugtalanul aludt s lá a sem csökkent. Felgyógyulása, orvosai véleménye szerint, csak attól függ, ellent tud-e állni szervezete és meddig a láz romboló hatásának.

Mulatságok.

— **A kaposvári állami főgimnázium ifjusága** 1906. február hó 10-én szombaton a „Korona” szálló nagytermében táncal egybekötött hangversenyt rendez. Belépőjegy ülőhelyre 3 korona, állóhelyre 2 korona. A tiszta jövedelem az „Ifjusági Segítő Egyesület” s a „Virág” önképzőkör javára fordítatik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlap utján nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók Hagelman Károly könyvkereskedésében vagy este a pénztárnál. Kezdete este fél 8 órakor. Műsor: 1. „Magyar népdalok.” Előadja az ifjusági énekkar. 2. „Antonius beszéde.” (Részlet Shakespeare Julius Caesarjából.) Szavalja Pogán Jenő VIII. o. tan. 3. Godard: „Mazurka.” Zongorán előadja Meszlényi Zoltán VIII. o. tan. 4. Grieg: „Ases halála.” Előadja az ifjusági zenekar. 5. Szentjóni Szabó László: „Az együgyű paraszt.” Szavalja Egri Károly II. a o. tan. 6. Dancla: „Resignation.” Hegedűn előadja Hódosi István VI o tan., zongorán kíséri Bárdossy Pál VI o. tan. 7. Dürren Gyula: „Viharban.” Előadja az ifjusági énekkar. 8. Kozma Andor: „Góbék” Szavalja Simonyi József VIII. o. tan. 9. a) Volkmann: „Serenade” b) Schubert: „Moments Musicaux.” Előadja az ifjusági zenekar. 10. Bellman: „Svéd táncdal.” Előadja az ifjusági énekkar.

— **A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíjgyűlése kaposvári fiókjá** 1906 február hó 17-én (szombaton) a „Korona” szálló nagytermében, világpostával egybekötött, családi jellegű, jótékony célú táncestélyt rendez. Belépő-díj: személyjegy 1 kor. 20 fill., család-jegy (3 személyre) 3 korona. Kezdete este 8 órakor. A táncestély tiszta jövedelme a fiók külön alapjához csatolattik, mely az elhalt tagok hátramaradt özvegyei és árvái segélyezésére fordítatik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A zenét Barcza József és Babári Dezső zenekara szolgáltatja. Jegyek előre válthatók Légár Béla, Légár Lajos és Bencs Béla üzleteiben.

K Ü L F Ö L D

— **Az orosz események.** Péterváron január 24-én a zavargások azzal kezdődtek, hogy merényletet intéztek egy rendőrtiszt ellen. Nyomban rá a fekete banda hozzáfogott munkájához. Január 28-án kezdődtek a gyújtogatások. Sok üzletet petroliummal leöntöttek és felgyújtottak. A dragonyosok és cserkeszek, kik az utcákat megszállottak, senkinek sem engedték meg az oltást, a tüzoltóság pedig tetlen maradt úgy, hogy a tűz csakhamar a város egész központjára kiterjedt. A következő napon folytatták a fosztogatást és gyújtogatást. Több nagy raktár elégett. Összesen 40 házat és mintegy 150 raktárt és üzletet pusztítottak el. A katonaság és rendőrség az egész gyalagos munkát tetlenül nézte. A halottak és sebesültek számát még nem tudják.

— **Az olasz kormány bukása.** San Giuliano belügyminiszter törvényjavaslatot nyújtott be, amely az Olaszország és Bulgária között kötött kereskedelmi szerződést megerősíti. A kamara folytatja a kormány nyilatkozata feletti vitát. Fortis miniszter-

elnök Barzilai képviselő fejtegetéseire válaszulva kijelenti, hogy a kabinet újjászervezését nem utasíthatja vissza, annál kevésbbé, mert a kamara a Spanyolországgal megállapított modus vivendi elvetésénél világosan kifejezte, hogy ezzel nem akarja a kormánynak teljes programját elítélni. Majd meglátják, vajjon a következő kormányok nagyobb homogenitást mutathatnak-e fel, mint a mostani. A miniszterelnök viszszautasítja a klerikálisoknak Malvezzi földmívelésügyi miniszterrel szemben tett szemrehányásait és kijelenti, hogy nem fél egy egyházpolitikai vitától, mert összes kijelentéseiben az állam supremáciáját hirdette. A miniszterelnök ellenfeleit aposztrofálja és azt mondja, hogy ők sohasem fognak nagyobb hazaszeretet, nagyobb kötelességérzetet és nagyobb odaadást tanusítani a haza iránt mint a mostani kabinet. Ezután Sonnino beszél. Megtámadja a kabinetet és azt mondja, az ország követeli, hogy a kormány teljesítse jelzett programját. Az egész közigazgatást sürgősen reformálni kell. A titkos választói jog életbeléptetésére oly reformokra van szükség, amelyek a népszellemi nivóját vannak hivatva emelni. Az egyházpolitikát illetően nem kívánja az öldözést, sem a provokálást, hanem megszemenő toleranciát. Szükséges, hogy a kormánynak reformprogramja legyen és hogy a politikai küzdelemben és a választási harcban korrekt eszközöket használjon. Miután még több szónok beszélt, a vitát berekesztették. Fiamberti a következő napirendet indítványozza: A kamara helyesli a kormány nyilatkozatait és áttér a napirendre. Fortis miniszterelnök hozzájárul a napirendhez és kijelenti, hogy annak megszavazásában bizalmi kérdést lát. Fiamberti napirendjét névszerűen szavazásban 221 szavazattal, 188 ellenében elvetették. A szavazás eredményét az ellenzék nagy tetszéssel fogadta. Fortis miniszterelnök kéri, hogy tekintettel a szavazás eredményére, napolják el az ülést holnapra. Ezután az ülés véget ért.

— **A szerb vámháboru.** A szkupstina ma foglalkozott először a vámháboru dolgával. Stojanovics miniszterelnök egy hozzáintézt interpellációra válaszulva kijelentette, hogy a határozat elrendelése jogtalan volt, minden egyébtől eltekintve, már csak azért is, mert a szerb állatok egészségesebbek voltak. A miniszterelnök választ tudomásul vették. A szónokok beszédeiből arra lehet következtetni, hogy a békés hajlandóság Belgrádban is felülkerekedett.

Budapesti levél.

Külpolitikájunk!

Mikor Nagy Péter cár Párisban járt, elment a Sorbonne egy házikápolnájába is, hogy megnézzék Richlieu bibornoknak, a mindenható a lángszű államminiszternek a szobrát.

Ahogy a diszes társaság belépett a templomba, a cár egyenesen oda ment a szoborhoz és egy pathétikus mozdulattal átkarolva annak talpázatát, nagy emfázissal mondta:

Nagy ember! Ha most élnél az én időmben, oda adnám neked fele birodalmam, hogy megtanuljam tőled a másik felét jól kormányozni! . . .

Eltűnődöm ezen az anekdotán és szinte melankolikus sóhajtással szalad fel belőlem a sajnalkozás:

— Milyen kár, hogy majd ezt nem ismételteti meg egy, majd századok múlva eljövendő Habsburg utód a Goluchowszki szobra előtt!

Hogy miért?

Önök bizonyára azt mondják, hogy azért, mert a Habsburgok soha míg a világvilág, nem fogják mástól tanulni, hogy miképpen kell jól kormányozni, mert ők tudvalevőleg már ősidők óta mindenkinél jobban tudnak kormányozni.

Pedig hát nem így áll a dolog. Ez a jelenet egyszerűen azért nem fog megismétlődni, a Goluchowszki szobra előtt, mert — Goluchowszkinak nem lesz szobra...

Vigye el az ördög az én rossz szokásomat! Nem tudok elmondani egy anekdotát, hogy mindjárt utána ki ne kíváncznék belőlem a másik.

Hanem hát, már most mindegy! — elmondom.

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer egy kártyás, szoknya bolond, iszakos poéta, Irgalmatlanul csunya életű fráter volt ez az én emberem. Egészen hiába való volt az a sok jó szó, korholás, amit a farkólt lelkű, jó szívű delnök, akik nagyon szerették a költő dalait és sznetjeit, rája vesztettek.

A helyeti, hogy megbecsülte volna magát az istentelen igrice, még többet lumpolt, a farkólt lelkű hölgyeknek pedig hálából elcsavarta a fejét. Pedig nyakig ült már az adósságban. És a hitelezői kegyetlenül szorongattak.

Egy napon, mint szokás szerint mindennap, megint hajnalban vetődött haza valami tivornyáról és úgy, azon ruhástól vetette magát végig az ágyon. El is aludt egy szempillantás alatt a jámbor, mintha ő lenne a világon a legjobb barátságban a lelkiismeretével. Ez egyszer azonban nem soká pihenhetett a legfrisebb stilkli babérjain, mert csakhamar felverte édes álmából az egyik legpiócább lelkű uzsorása:

— Számlát hoztam uram! — mondta a kegyetlen férfiú siváran, egy hosszú papírlapot dugva az álmából riadó poéta orra alá.

— Ah! Számlát?! — örvendezett a bohém olyan arccal, mintha csak azzal verték fel, hogy valamelyik hindu meharadzsa neki testálta minden kincsét.

— Számlát hozott? Na ez éppen pompásan jön: Ördöge van önnek barátom, hogy így kitalálta.

A zord férfiú arca egyszerre kiderült, a poéta pedig zavartalanul folytatta:

— Nézze csak barátom, — mondta nyájasan, ott van a pénzszekrényem a sarkban. Nyissa föl a fiókját.

A reggeli látogató nagy készségesen és roppant nagy igyekezettel sietett a szekrényhez.

— Nos mi van a fiókban? — kérdezte a költő.

— Semmi! — felelt a másik némi csalódással.

— Jaj! De hát ne azt a fiókot nyissa ki, hanem a másikat!

A derék uzsorás újra éledő remény-nyel csörgeti meg a kulcsokat.

— Nos?

— Semmi!

— De az istenért! Hát azt a felső fiókot kérem!

— Ah!

— Nos! Nos! Mi van benne?

— Egy csomó irás.

— Jól van! Azok a számlák. Hát tegye oda a magáét is. — Szólt és befordulva a másik fülére, aludt tovább, becsületes lélekkel.

Hát gondolom így fog majd csinálni Vészi ur is, ha majd a hirte en állás nélkül maradt méltóságos urak beköszöngetnek hozzá az alkotmányos maskarádó számlácskaival, kinyitattja velük minden üres fiókját és a nagy »cechelések« emlékiratait, oda rakatja velük a legfelsőbe, a többi közé.

Az az... pardon! A mesém sántit egy kicsit. Az ebrudra került méltóságos urak értenek ugyan a nyitogatáshoz, hiszen volt benne elég gyakorlatuk, de nem hiszem, hogy Vészi urnak lesz-e még akkor annyi üres fiókja, mint az én poétámnak volt.

Pedig volt neki is...

Hyevra.

K ö z g a z d a s á g.

A földmivesiskolák reformja.

Sok szó esett annak idején egy nagyfontosságú kérdéstről, a földmivesiskolák reformjáról. Csak hogy közbejött az áldatlan, mindent béklyóba szorító, haladást gátló politikai harc, s megannyi értékes, nagybecsű ügy sutba került.

A földmivesiskolák reformja olyan irányban, hogy e reform a magyar földnek becsesebbé tételét, a benne rejlő kincsek bővebb kiaknázását eredményezze, olyan nagy és fontos országos kérdés, a minél nagyobbát már azért sem képzeltünk el, mert hiszen nekünk, magyaroknak a drága anyaföld, a rögös szántó, a vadvirágtól pompázó rét és a lombos erdő mindenünk, a melyből, akárcsak a növény, megélhetésünk minden kellékét szívjuk. A föld adja meg a mindennapi kenyeret, a minek fölőlegéből más szükségleteinket is be tudjuk szerezni. A gabonatermelés juttatott bennünket abba a helyzetbe, hogy malomiparunkat annyira kifejleszthettük, hogy bármelyik európai ipar állammal felvehetjük-e tekintetben a versenyt.

Ezért féltékeny szeretettel gondolja a magyar ember a földjét. Annyi ragaszkodást egy népnél sem tapasztalhatunk a foglalkozásához, mint a magyar embernél az ő földjének a megdolgozásához. Még magában a magyar nép jellegében is benne van a terjedelmes síkság nyugodt egyszerűsége, minden szertelenségtől ment hamisítatlansága. A föld a magyar ember édené, a melyből ha kiüzetnék, olyan bolygóvá lenne, a ki sehol nyugtot nem lelhet. Már oly annyira össze van tűzve, egybe van forrva a magyar az ő barázdás szántójával, hogy karakterének teljes feladása ellenében volna csak képes más életmódhoz szoknia, mint a milyent belé a földdel való foglal-

kozás, a földhöz való benső ragaszkodás oltott.

Igy hát kettős érdek, hogy ezen a téren jól képzett és a mezőgazdaságban elért korszerű vívmányokkal ösmerős gazdákat nyerjen az ország. A földmivesiskolákban tanított tantárgyak lehet, hogy tudományos tekintetben mögötte állanak azoknak a tanintézeteknek, a melyek feladata az általános műveltség terjesztése, de hogy nemzeti hasznosság dolgában egy sorba, sőt elébbre állíthatók az bizonyos. Nemzeti érdek ezen iskolák minél nagyobb gondozása. Érdeklünk, hogy minél több értéket tudjunk kiminnkálni a földből, hogy ilyen mód nemzetünk gyarapodását is előmozdítsuk.

Ámde nem elégedhetünk meg csak a földmivesiskolák reformjával. Nekünk feltétlen szükségünk van még arra is, hogy egy igazi földmivesiskola reformját előzze meg mindama agrikulturnális intézkedés, a melyre országunknak olyan égető és szinte elődázhatatlan nagy szüksége van. Ezek egyikét képezi az a fontos szükséglet, melynek létesítése már majdnem égetővé vált. Értjük ezalatt a földek alkalmas csatornahálózzal való ellátását. Ezt már minden olyan ország, mely hasznosítja a földet, meghonosította és érzi is áldásait. Sőt nemcsak a modern mezőgazdasági alapokon nyugva államok, melyek mögött hosszú századok tapasztalata van, hanem már a régi romaiak az ókorban belátták a csatornázásoknak nagy előnyeit.

Igenis szükség, hogy az ilyenféle intézkedések előzzék meg a földmivesiskolák reformját, a mi tulajdonképpen nem is jelent egyebet, mint egy mezőgazdaságilag művelt osztály létesítését.

Felelős szerkesztő: Dr. Rusa Ernő.

Laptulajdonosok:

Szalay Károly és Dr. Rusa Ernő.

Meghívó.

A Toponári Önszegélyző Szövetkezet

évi rendes közgyűlését

folyó évi február hó 18-án délután 1 órakor az üzlethelyiségben tartja, melyre minden tagot meghív.

TÁRGY:

1. Az 1905. évi mérleg és zárszámadás előterjesztése.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak a mérleg és zárszámadás alól a felmentvény megadása.
3. Felügyelő-bizottság választása.
4. Netáni más indítványok.

Toponár, 1906. január 31-én.

Az igazgatóság.

Hagelman Károly könyvnyomdájában
egy tanuló felvétetik.

Aki kitünő étvágyfokozó asztali italt óhajt,
Aki gyenge, lábbadozó,
Aki ideges, álmatlan,
Aki vérszegény,
Aki sovány,
Aki szoptat,
Aki tüdőbeteg
 ne mulassza el saját érdekében a kitünő hatásának elismert
 és rendkívül tartós.

HERCULES

maláta-tápsör
 különlegességet inni.

Kellemes ízű és rendkívül tartós, nem romlik.
 Kapható minden nagyobb csemege-, fűszer-kereske-
 désben, kávéházban, vendéglőben és a

Hercules Sörfözde **szétküldési**
 telephely.

Budapest, VII. Bethlen-tér 3.

Telefon 63—67.

Árjegyzék ingyen.

Vidékre postán küldünk 5 kg. próbaküldeményt (6 üveg)
 utánvétellel. 5—5

Főraktár Kaposváron: FRANK ARTHUR czégnél.

A „Mészárosok és Hentesek Lapja“ és
 „Állatkereskedelmi Ujság“ kiadásában
 megjelent a

Vásári zsebnaptár

Husipari és Állatforgalmi Évkönyv 1906-ra

és az előfizetők az idén is teljesen in-
 gyen kapják meg.

Tartalmazza: A fontosabb országos
 és havi, valamint heti állatvásárokat az
 év minden napjára pontosan átszámítva. A
 fontosabb állategészségügyi rendelkezése-
 ket, az év folyamán felmerült újításokkal
 kibővítve. A fontosabb állatforgalmi tudni-
 valókat. A magyar és a külföldi állat-
 piacok kiviteli módozatait és az üzlet-
 szokásokat — A szavatossági időhatárokat.
 A fővárosi állatvásárok szabályait és
 díjait A vágóhídi és husvizsgálati szabá-
 lyokat A fogyasztási adót. Az ipartör-
 vénynek a husiparra vonatkozó rendelke-
 zéseit. Továbbá a husipar és állatforgalom
 körébe tartozó összes tudnivalókat, jegy-
 zéknaplót stb.

Előfizetési ára: félévre 6 kor. Az
 Évkönyvet csak előfizetők kapják meg,
 könyvpiaca egyáltalán nem kerül.

A „Mészárosok és Hentesek Lapja“ és „Állat-
 kereskedelmi Ujság“ kiadóhivatala BUDA-
 PEST, IX., Ferenc-körút 13. sz. alatt van.

Iszákosság nincs többé!

Kiváncsra bárkinek bérmentesen
 küldünk egy próbát a COZAPOR-
 ból. Kávé, tea, étel vagy szeszes
 italban egyformán
 adható az ivó tudta
 nélkül.

A COZAPOR többet ér
 mint a világ minden szó-
 beszéde a tartózkodásról,
 mert csodálatos ellenszen-
 vessé teszi az iszákosnak
 a szeszes italt. A COZA
 oly csendesen és biztosan
 hat, hogy azt feleség, test-
 vér avagy gyermek egy-
 sránt az ivónak tudta nél-
 kül adhatja és az illető
 még csak nem is sejt, mi
 okozta javulását.

COZA a családok ezreit
 békítette ki ismét, sok-sok
 ezer férfit a szegény és becstelenségtől
 megmentett, kik később józan polgárok
 és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek
 fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez
 segített és sok embernek életét számos
 évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a COZAPOR tulaj-
 donosa, mindazoknak, kik kívánják egy
 próba adagot és egy köszönő irásokkal
 telt könyvet díj- és költségmentesen küld,
 hogy így bárki is meggyőződhessen biz-
 tos hatásáról. Kezessékünk, hogy az
 egészségre teljesen ártalmatlan.

416. sz.
INGYEN PRÓBA.
 Vágja ki ezen szelvényt
 és küldje meg ma az
 intézetnek.
 (Levelek 25 fillér, leve-
 lezőlapok 10 fillérre bér-
 mentesítendők.)

COZA INSTITUTE
 (Dept. 416.)
 62. Chancery Lane,
 London, Anglia,

TAKY FERENCZ

okl. gépész, villany- és vízvezeték-szerelő
 KAPOSVÁR, KORONA-UTCZA 14. SZ.

Van szerencsém a n. é. közönség szives
 tudomására hozni, hogy a jelen kor igényeit
 teljesen kielégítő

villany, vízvezeték, telefon

és villamos-csengő felszerelésére, valamint
 bicikli, varrógép, villany- és benzinmotor, ugyszintén min.
 dennemü mechanikai gépek javítására

Electrotechnikai Műhelyt

rendeztem be.

A városi villanytelep szolgálatából kilépve, ezen nagyszabású
 műhely felállítására azon cél vezérelt, hogy bő tapasztalataim s
 szaktudásom révén városunkban egy oly iparágat honosítsak meg,
 melyet a nagyközönség eddig nélkülözni volt kénytelen.

A villamos világításnál előforduló zavarokat a leggyorsabban
 és legjutányosabban eszközlöm.

A nagyérdemü közönség szives pártfogását kérve, vagyok
 teljes tisztelettel

Taky Ferencz

okl. gépész, villany- és vízvezeték-szerelő.

Magánvízvezetékek felszerelését igen jutányos áron
 vállalom el.